

a ke kterému vyznání přísluší, prokáže-li k úřadu tomu náležitou způsobilost; vyloučení z úřadu učitelského jsou ti, kteří odsouzením soudu trestního jsou vyloučeni z volitelnosti do zastupitelstva obecního. Jeť z textace tohoto ustanovení zřejmo, že upravuje toliko způsobilost pro nabytí učitelského úřadu, tedy nemění předpoklady ztráty učitelského úřadu následkem odsouzení pro zločin, vyslovené normami staršími, kteréžto nazírání zřejmě podporuje i znění § 48 zák. ze 14. května 1869 č. 69 ř. z., — jenž toliko byl změněn zákonem č. 205/19, jak v nadpisu tohoto jest výslovně uvedeno, — kterýžto § 48 jedná jediné o tom, kdo může býti za školského funkcionáře ustanoven.

Proto jest bezdůvodnou stížnost, 1. pokud namítá, že kompetentní k vydání propouštěcího výroku byla jediné zšr, neboť podle toho, co bylo dovozeno ze stavu zák., bylo kompetentním jediné žal. min.; 2. pokud namítá, že slušelo na konkrétní případ použití § 1 zák. čís. 205/19 a uznati, že st-l, ježto zůstal volitelným do obec. zastupitelstva, když nebyl odsouzen pro čin spáchaný z nízkých a nečestných pohnůtek a trestní soud ani ztrátu toho vol. práva nevyslovil (zák. č. 75/19, § 3 č. 4, zák. č. 163/20 a č. 253/22) neboť, jak svrchu dovozeno, nelze v daném případě použití zák. č. 205/19; i 3. pokud namítá, že prý úřad opomenul před vydáním propouštěcího výroku vyslechnouti st-le k zjištění, byl-li odsouzen pro čin, spáchaný z pohnůtek nízkých nebo nečestných a pozbyl-li uvedeného práva volitelnosti, neboť jde tu o okolnosti nerozhodné, a nějaký předchozí výsledek zúčastněného není vůbec předepsán.

Č. 8035.

Honební právo. — Samospráva obecní (Slovensko): Pronájem honebního práva dražbou není neplatný ve smyslu § 57 zák. čl. XXII : 1886 již proto, že hon. právo bylo vydraženo obvodním notářem jako zmocněncem osoby jiné.

(Nález ze dne 13. června 1929 č. 12.047.)

Věc : Eduard Š. v Č. proti župnímu úřadu v Bratislavě o polovné právo.

Výrok : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody : Župní úřad v Bratislavě neschválil nař. rozhodnutím pronájemní smlouvu o polovném právu, kterou uzavřeli na dobu od 1. února 1927 do 31. ledna 1933 za roční pronájemné 1700 Kč s jedné strany obec R. a s druhé strany Eduard Š. a to ve smyslu zák. čl. XX : 1883 z ohledů polovnopolicajních a na osobu pronajatele; současně poukázal žup. úřad obecní zastupitelstvo, aby dalo zmíněné polovné právo znovu do pronájmu na dobu svrchu zmíněnou a to z těchto důvodů : »Ve smyslu § 57 zák. čl. XXII : 1886 a na základě vyvinuté praxe nemohou býti obecní starosta a notář pronájemníky obecního majetku, tedy ani polovného práva. Poněvadž v tomto případě jménem shora jmenovaného pronájemníka licitoval obvodní notář, bylo na základě cit. § řízení protizákonné, následkem čehož bylo třeba disponovati ve směru hořejším«.

Toto rozhodnutí napadá stížnost, která uvádějíc napřed celý vývoj pronájmu obecního polovného práva, poznamenává, že dražby se účastnili jen dva licitanti a to Jan K. ze S. a Edmund N., obv. notář, jako zmocněnec st-lův. Kdyby tento zmocněnec se nebyl dražby účastnil, bylo by to jen na škodu obce. Důvod žal. úřadu, že postup obv. notáře byl v důsledku ustanovení § 57 zák. čl. XXII : 1886 protizákonný, neobstojí, poněvadž jmenovaný notář nelicitoval ve svém jméně, nýbrž jménem st-le jako jeho zmocněnec. On sám nestojí osobně v žádném pachtovním nebo sporném poměru k obci R. Přednášel-li jako referent v sezení obecního zastupitelstva pachtovní smlouvu, nezasahoval tím nijak do rozhodnutí obecního zastupitelstva.

Rozhoduje o této stížnosti, uvážil nss toto : — — —

Nss nemá příčiny zabývat se otázkou, mohou-li starosta a notář býti pronajímateli polovného práva čili nic, poněvadž žal. úřad sám vytyčuje, že obvodní notář pro sebe polovného práva nenajal. I zbývá vyřešiti otázku, odporuje-li dražební řízení § 57 cit. zák. čl. proto, že jménem st-le, jenž se stal vydražitelem polovného práva, licitoval při dražbě notář. Pro daný spor mohou tu míti význam toliko předpisy odst. 3. a 4. cit. paragrafu. Podle odst. 3. ten, kdo má v nájmu nějaký obecní statek nebo stojí s obcí v nějakém smluvním poměru nebo procesu, nesmí se účastniti žádného jednání obecního zastupitelstva o záležitostech, které se na tyto předměty vztahují. Podle 4. odst. může každý účastniti se toliko jednání o takových záležitostech a jen v takových záležitostech hlasovati, na kterých není bezprostředně zúčastněn.

Z cit. ustanovení vysvítá, že notář nemohl se účastniti jednání o záležitostech, jež se vztahují na obecní statek, jež má v nájmu, nebo o záležitostech vyvěrajících ze smluvního poměru, v němž je s obcí. Než tím, že obv. notář licitoval jménem st-le, nedostal ještě do pachtu obecní majetek, resp. nevstoupil do smluvního poměru s obcí notář sám (odst. 2. § 57), aniž se tím notář sám stal bezprostředně účasten na pronájemní smlouvě, o jejíž schválení jde (odst. 3), nýbrž do smluvního poměru vstoupil st-l a ten není osobou s obv. notářem totožnou. Nemá tedy výrok žal. úřadu, že provedené řízení je s hlediska § 57 protizákonné, poněvadž jménem st-le licitoval obvodní notář, v § 57 opory. Na tomto právním stavu nemohla by nic změnit ani praxe, jež by se přičila výslovnému zákonnému ustanovení.

Č. 8036.

Tiskové právo. — Řízení správní: Nikdo nemá právního nároku na to, aby mu bylo povoleno vyvěšování plakátů podle § 23, odst. 2 tisk. zák.

(Nález ze dne 14. června 1929 č. 11.533.)

V ě c : Firma V. a spol., knihtiskárna v P. (adv. Dr. Arn. Desensy z Prahy) proti ministerstvu vnitra o vylepování plakátů.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y : Policejní ředitelství v Praze výměrem z 8. února 1927 nevyhovělo žádosti stěžující si firmy, aby směla vylepovati v Praze na místech k tomu určených plakát nadepsaný »Počněte s revisí smluv bankovních ředitelů«. Výměr je odůvodněn poukazem na zájem veř. po-